
ÖTÜKEN

BAZIKMIŞ İYİT

C.H. TÜRKER

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1540
EDEBÎ ESERLER: 801

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI:

ISBN: 978-605-155-952-0

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Göktürk Ömer Çakır

Son Okuma: Mücahit Kılıç

Kapak Resmi: Ahmet Çapar

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: ÖZLEM MATBAACILIK VE REKLAMCILIK LİMİTED ŞİRKETİ
Maltepe Mah. Litros Yolu 2. Matbaacılar Sit. Nu. 2BB4 Topkapı-İstanbul
Sertifika Numarası: 45257 Tel: (0212) 612 06 63
Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İstanbul- 2020

C.H. Türker: Pek çok dergide şiir ve yazıları yayımlandı. *Yeniyazı* edebiyat dergisinin yayın ekibi içinde yer aldı. 2018'den itibaren, üç yıla yakın bir süre *Kökşiir* dergisini yayına hazırladı. Burada ağırlıklı olarak şiirin temel teorik meseleleri üzerine yazılar yazdı. Türker'in daha önce yayınlanmış üç şiir kitabı bulunmaktadır: *Yenilgiler Balbalı* (2009), *Dip* (2011) ve *Uruz ile Bedisa* (2012). *Bazıkmış İyit*'te şairin *Yenilgiler Balbalı* (2009) ve *Dip* (2011) adlı kitapları ile daha önce kitaplaşmamış şiirleri bir araya getirilmektedir.

İÇİNDEKİLER

YENİLGİLER BALBALI

Birinci öd / 11
İkinci Öd / 14
Üçüncü Öd / 16
Dördüncü Öd / 19
Beşinci Öd / 26
Altıncı Öd / 31
Son Öd / 42

•

DİP

Ölülere Sesleniş / 49
Törük / 50

BİRİNCİ BİTİG: KAMLAMALAR

I. Kamlama: Dağınık Esrimeler / 53
II. Kamlama: Otayışlar / 59
III. Kamlama: Arınışlar / 62
IV. Kamlama: Uğunuşlar / 69
V. Kamlama: Türeyişler / 71
VI. Kamlama: Uluyuşlar / 73

İKİNCİ BİTİG: IRKLAR

Irk Bitig / 77
Üzünç Irkları / 82
Korku Irkları / 84
Birinci Cümhuriyet Irkları / 86
İkinci Cümhuriyet Irkları / 88
Güncelin Ruhu / 89

•

-RE

İyi Taş / 93
Ötüg Taş / 94
Taş Baz / 96
Taş-ra -Rak / 97
Baz Kağan / 98
Koşaç / 100
Keleci Kahrı / 104

•

ALINTI VE NOTLAR / 105

YENİLGİLER
BALBALI

Birinci basım: Simurg Yayınevi, 2009.

Birinci Öd

yalnız Karahan vardı
kanatları altında uzanan karanlık sular yokluğun adıydı
ve yokluk en geniş eviydi uçabildiği
çünkü yokluk o uçtukça vardı

susku ancak suskusuydu işitilen
duraksız sürüklenen kanatlarında
karanlığın ürperten huzuru vardı
uyanırdı irkilse bir damla su
çünkü yokluk o sustukça vardı

sade görkemiydi o devimsiz uçuşun
ne gün ne gündüz
ne bir deprenen vardı
uçtu kimse bilmeden
uçtu alkış duymadan
uçtu uçtu hep uçtu
lakin debisinde
kıvıldayan bir yangın vardı
ta ki inince kanatları apansız
başladı yoklukta feveran

sessiz bir kızışmaydı derinlerde
ansızın bir kopuş şakırdadı
yarıldı karanlık çât çât!
ahtapot kollarını açtı

iyi ki yüzler yoktu silinmeye
iyi ki beller yoktu inmeye
iyi ki diller yoktu...
iyi ki yoktu...

İkinci Öd

keskin bir sis yığını idi her şey
ikircikli elleriyle yöneldiğinde Karahan
"Erlik" "Erlik" diye ünledi
başladı tekrar gölgeden kavisler suda

ve Karahan buyurdu
"bir avuç toprak al sudan
yine serp suya!"

seriliverirken yer dümdüz
kaçmadaydı ağzında saklı ülkesiyle
rüzgârı gururlu Erlik
yalabık dizleri üstüne çöküverdi
tükür dedi Karahan
kapladı arzı böylece dağ ve eğrilik

Üçüncü Öd

“ben Erlik
dönendim yurtsuz budunsuz
alnımda ağır kargışıyla Karahan’ın
gezinirken kenarında arzının
dinelip ünledim zifiri sulara:
ey dipsiz mahzen! ey soğuk yonga
öksüzünüm rahminden yolunmuş
bitap bir sis yığını iken cesedin

kanatlarım yorgun ve düz
geziniyor hala üzerimde
girift uçuşunun dehşeti

kızıl gözlerimden od damlaları söndürdüm
Ak Ana duysun diye hıçkırıklarımı
ancak ayrıksadı beni çeperdeki dalgalar
ve döndü dolaştı bana kara yankım"

nice zaman çığırışların ardından
gözleri dikildi birden boşluğa
Karahan Karahan diye dövünüp
sapladı ellerini toprağa

“ve diledim Karahan gibi kılmayı
çekiçle örse vurmaya başlayarak
lakin ins yerine
doldurdum kan ve alev içen ifritlerle tamuyu
ve kuşanıp dağları
toplandı önümde budunum
çamur yüzlerinde dumanlar tütüyordu
kollarımı açıp önlerinde kustum
kükrediler hep birlikte ‘Erlik! Erlik!’ diye

bin yıl yürüttüm ordumu dehlizlerinde tamunun
zift yağmurları yağıyordu
kapılara dayandığımızda
boşalttım bir sel gibi yeryüzüne”

Dördüncü Öd

"iniyorum görklü basamaklardan
sen çekil göklerine Karahan
yılankavi öpmelerle doğurmadayım topuğumu

ben Bulcahan
işte geliyor tamtamları körmöslerin
yerin kulağı söyledi
ormanın korkunç resimler çizeceğini
lav seli tutmuştu bütün ovayı
gök budunum çığrışmadaydı arkamda
ölümsüz ak atımla atıldım ileri
ne asildi sorgucum tunç tolgamda
süzülen bir kartal gibi
kopardı bir başı gövdeden kargım
ve mağrur ellerimde kanlı tolga
beş tümen orduma daldım!"